kuulda; tema lasknud mehe oma juurd
tulla ja ütelnud temale: Kui see tõsi on,
siis wõtan ma su tütre omale naises, ku
sa aga waletad, siis lasen ta ärätappa;
too ta täna õhtus siia. — Mees lähnud
kodu ja saatnud tütre kuninga juurde.
See pannud teda öösis ühte tühja, üksiku
se kambrisse ja lasknud senna ka ulk õlga
wüa. Tüdrik istnud maha ja akanud ikem
Olnud ju keskööö käes, kui kambri uks la
ti lähnud ja üks mees sissiastnud. „Mispä-
räst sa iked?" küsknud ta tüdriku käest.
Tüdrik kõnelenud mehele oma lugu.
„Minul on see kerge asi, õlgest kulda ked-
rata!" kiidelnud wõõras. „Anna must rä-
tik, mis sul pääs, minule, siis ketran
ma sinu asemel need õled kullas!" —
Rõõmuga täitnud tüdrik tema tahtmes
Mees istnud pengi pääle, wõtnud õlgi
arusaamata rutuga kätte ja käest ärä-

pannes olnud õled kullas muudetud. Koh-
kudes waadanud tüdrik tema tööd päält.
Kaugelt kuuldud kukelaulu. Mees olnud
korraga nagu maa alla wajunud. Tüdrik
olnud ommukuni ülebäl ja oodanud, kuni
kuningas waatama tulnud. Sa imestanud
wägä kuldlõnga unikud nähes ja lasknud
kõik oma waranduse aita kanda. Tüdrikul-
le lasknud ta tema kamre poolrohkem õlgi
wüa kui enne. Õhtu tulnud ja tüdrik
wütud jällegi senna kamre ja pantud uks
kinni. Tüdrik istnud ja iknud. Uks läh-
nud lahti ja eilane mees astnud sissi.
„Anna sõrmus, mis su sõrmes, minule,
siis ketran ma sinu asemel need õled
kullas!" — ütelnud ta. Tüdrik täitnud tema
tahtmest. Silma pilk olnud õled kullas kedra-
tud ja mees isi kadunud jällegi kukelauluga.
Kuningas tulnud ommuku waatama,
wiinud kulla ärä ja lasknud kamre õlgega